

О. В. КРАВЦОВ, канд. техн. наук, доц., О. П. ВІННИЧЕНКО, студент,
Криворізький національний університет

ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ТА ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Угорський економіст Б. Санто визначив інновацію як: «такий суспільно-технічний економічний процес, який через практичне використання ідеї та винаходів призводить до створення кращих за своїми властивостями виробів, технологій, що у випадку, якщо вони орієнтуються на економічну вигоду та прибуток, їхня поява на ринку може приносити додатковий успіх».

Російський економіст О. Пригожин визначає інновацію як форму керованого розвитку підприємства, водночас основною ідеєю є стабільний та цілеспрямований розвиток, який вносить нові стабільні елементи.

Інновація – це перехід від одного стану до іншого. Найпоширенішою є думка про отождення терміну інновація до нововведення. Це твердження підтримують такі економісти як Е. Роджерс та П. Лемер. Однак усі трактування так чи інакше ґрунтуються на концепції Й. Шумперта, а саме: «Новація - це початкова подія, а інновація як результат впровадження інновацій» [1].

Суб'єктами інноваційної діяльності можуть бути фізичні і (або) юридичні особи України, фізичні і (або) юридичні особи іноземних держав, особи без громадянства, об'єднання цих осіб, які провадять в Україні інноваційну діяльність і (або) залучають майнові та інтелектуальні цінності, вкладають власні чи запозичені кошти в реалізацію в Україні інноваційних проєктів [2].

Вивчення, керування та впровадження інноваційних процесів – основні задачі інноваційного менеджменту. Підприємству потрібно не лише розв'язувати завдання пов'язані зі створенням нового продукту, технології тощо, але й підбором, виділенням та просуванням на ринок найперспективніших.

Найголовніша роль у просуванні новацій аж до самого перетворення її в інновацію належить саме менеджменту: «В світі на одного вченого припадає десять менеджерів». Менеджер, котрий ініціює та супроводжує увесь процес переходу новації в інновації називається - інноватором.

У інноваційної діяльності та інноваційного процесу є багато спільного та є ті, хто помилково вважає це синонімами, але не дивлячись на їхні спільні риси потрібно зазначити, що в них суттєва різниця - інноваційний процес є глибшим поняттям, ніж інноваційна діяльність. Інноваційний процес охоплює увесь цикл, починаючи з ідеї до впровадження на виробництво та виготовленням нового чи удосконаленого продукту.

На відміну від інноваційного процесу інноваційна діяльність пов'язана з деякими процесами та діями людей з впровадження новинки. З цього виходить, що інноваційний процес – це всі стадії трансформації наукової думки (винаходу, новації) у безпосередньо інновацію, котра мусить відповідати постійно зростаючим запитам суспільства. Це безперервна сукупність дій, що охоплює весь цикл впровадження новинки до безпосередньо її використання. В інноваційному процесі можна виділити три основні та послідовні етапи, а саме: науковий, технічний виробничий.

На жаль за десять років фінансування фундаментальних досліджень є не достатнім для необхідного темпу розвитку. Через це Україна майже втратила свій потенціал у науковій галузі.

У всьому світі фінансування фундаментальних досліджень тримається на двох стовпах, а саме на державі та корпораціях. Для розвитку науки в Україні необхідно залучити до збільшення наукового потенціалу бізнес, визначивши та закріпивши в законодавстві курс на розвиток науки в державі та на нарощування наукового потенціалу України.

За основу стимулювання пропоную зробити пільгові знижки для інвесторів, не тільки вітчизняних, але й закордонних. Призначити для таких інвесторів можливість суміжних прав на відкриття, що також дасть робити винаходи та просувати їх на ринку.

Список літератури

1. Стадник В. В., Йохна М. А. Інноваційний менеджмент: навч. посіб. Київ: Академвидав, 2006. 464 с.
2. Закон України «Про інноваційну діяльність». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text> (дата звернення: 05.04.2021).